

Věc C-480/19

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce

Datum doručení:

24. června 2019

Předkládající soud:

Korkein hallinto-oikeus (Finsko)

Datum předkládacího rozhodnutí:

19. června 2019

Navrhovatel v řízení o opravném prostředku:

E

MEZITÍMNÍ USNESENÍ KORKEIN HALLINTO-OIKEUS (Nejvyššího správního soudu)Datum usnesení
19. června 2019
... [omissis]

Předmět

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce předložená
Soudnímu dvoru Evropské unie podle článku 267
Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU)Navrhovatel
v řízení o opravném
prostředku

E

Napadené rozhodnutí

Keskusverolautakunta, 10. listopadu 2017, č. 58/2017

Předmět řízení

1. Podle Laki Verohallinnosta (503/2010, zákona o daňové správě č. 503/2010) a Laki verotusmenettelystä (1558/1995, zákona o daňovém řízení č. 1558/1995) může Keskusverolautakunta (Ústřední daňový výbor) vydat osobě povinné k dani na její návrh závazná předběžná rozhodnutí o zdanění. V návrhu na vydání předběžného rozhodnutí uvede navrhovatel informace nezbytné k rozhodnutí ve věci.

2. Jestliže o to navrhovatel požádá, je třeba pravomocné předběžné rozhodnutí Keskusverolautakunta (Ústředního daňového výboru) považovat za závazné při zdanění, pro něž bylo vydáno. Proti usnesení Keskusverolautakunta (Ústředního daňového výboru) o předběžném rozhodnutí lze podat opravný prostředek ke Korkein hallinto-oikeus (Nejvyššímu správnímu soudu). K podání opravného prostředku je oprávněn příslušný navrhovatel a Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö (Orgán ochrany práv příjemců daňových výnosů), jemuž musí být poskytnuta příležitost, aby na opravný prostředek podaný navrhovatelem odpověděl.
3. V probíhající řízení požádal E Keskusverolautakunta (Ústřední daňový výbor) o vydání předběžného rozhodnutí, jak je popsáno níže. Proti předběžnému rozhodnutí vydanému Keskusverolautakunta (Ústředním daňovým výborem) podal E opravný prostředek ke Korkein hallinto-oikeus (Nejvyššímu správnímu soudu).
4. Věc se týká výkladu článků 63 a 65 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU).

Návrh na vydání předběžného rozhodnutí podaný ke Keskusverolautakunta (Ústřednímu daňovému výboru) a jeho rozhodnutí

Návrh na vydání předběžného rozhodnutí podaný ke Keskusverolautakunta (Ústřednímu daňovému výboru)

5. E je fyzickou osobou, která ve Finsku podléhá neomezené daňové povinnosti a investovala do podfondu kategorie S lucemburského fondu SICAV. Investice E se vztahují k podílu druhu D podfondu kategorie S, který je takzvaným distribučním podílem, u něhož se investorům každoročně vyplácejí naběhlé výnosy.
6. Fond SICAV je subjektem kolektivního investování do převoditelných cenných papírů, který podléhá dohledu lucemburského orgánu finančního dohledu (Commission de Surveillance du Secteur Financier) a odpovídá směrnici o investičních fondech (směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/65/ES ze dne 13. července 2009 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se subjektů kolektivního investování do převoditelných cenných papírů, směrnice o SKIPCP). „Subjektem kolektivního investování do převoditelných cenných papírů“ se podle § 2 odst. 1 bodu 10 Sijoitusrahastolaki (zákona o investičních fondech) rozumí korporace, která získala povolení v jiném státě EHP než ve Finsku, předmětem její činnosti je kolektivní investování (v praxi se jedná o investiční fond) a na základě právních předpisů státu, v němž se nachází její sídlo, splňuje požadavky směrnice o investičních fondech.
7. Z hlediska právní formy je fond SICAV společností typu SICAV (Société d'Investissement à Capital Variable), jedná se tedy o investiční fond, který má formu společnosti s proměnným základním kapitálem. Fond SICAV vykonává činnost investičního fondu v souladu se směrnicí o SKIPCP. Podle směrnice mohou být fondy tohoto typu zřizovány podle smluvního práva (jako podílové

fondy spravované správcovskou společností) nebo podle trustového práva (jako „unit trusts“) nebo podle práva společností (jako investiční společnosti). Ustanovení směrnice se ve vztahu k odlišným formám fondů zcela shodují.

8. Fond SICAV tedy podle E vykonává stejnou investiční činnost jako finské investiční fondy zřízené podle směrnice o SKIPCP. Činnost, kterou vykonává fond SICAV, je tedy i přes jeho právní formu stejná jako činnost lucemburského podílového investičního fondu (fond typu FCP - Fonds Commun de Placement) zřízeného podle smluvního práva. Činnost vykonávaná fondem SICAV se však podle E liší od činnosti, kterou vykonávají finské a lucemburské akciové společnosti.
9. Fond SICAV je otevřeným investičním fondem (open-end investment fund), jehož podíly jsou nabízeny veřejnosti k upisování a počet jeho podílů kolísá v závislosti na provedených upsáních a splacení podílů. Fond SICAV tak není určen jen pro předem stanovené investory, ale jeho podíly může svobodně upisovat kdokoli. Fond SICAV je povinen na žádost investora upsat či splatit podíly. Fond SICAV má distribuční podíly, u nichž se naběhlé výnosy vyplácejí jednou za půl roku nebo jednou za rok, a dále akumulací podíly, u nichž se po dobu trvání investice fondu nevyplácejí žádné dividendy a naběhlé výnosy se naopak připočtou ke kapitálu fondu. Při splacení podílů má investor prospěch ze zvýšení hodnoty akumulací podílů, fond SICAV je totiž povinen splatit podíly za cenu, která se stanoví na základě čisté hodnoty jmění (NAV) daného druhu podílů.
10. Správa fondu SICAV je podle E organizována stejně jako u finských investičních fondů. Fond SICAV vyčlenil a delegoval svou správu na zvláštní investiční společnost C S.A., která má právní formu lucemburské akciové společnosti (Société Anonyme). Fond SICAV musí mít stejně jako finské investiční fondy zvláštního depozitáře, jak stanoví právní předpisy týkající se SKIPCP. Depozitářem fondu SICAV je společnost B S.A., která je rovněž lucemburskou akciovou společností. K úkolům společnosti B S.A. patří úschova finančních prostředků, dohled nad činností fondu SICAV a nad jeho peněžními toky, to znamená, že její činnost odpovídá činnosti finských depozitářů.
11. Fond SICAV je zastřešujícím fondem, který má vlastní podfondy, které tvoří jakési samostatné fondy v rámci fondu SICAV. Zastřešující struktura nabízí investorům různé alternativy investování s rozdílným rizikovým profilem. Podfondy nemají vlastní právní subjektivitu a nepodléhají ani dani, jedná se pouze o oddělenou část jmění fondu. Rozdělení do podfondů znamená přiřazení finančních prostředků do různých podílových tříd v rámci fondu SICAV. Každý podfond může mít podíly jednoho či více druhů, které opravňují jejich držitele k vlastnictví aktiv v příslušném podfondu. Každý podfond uplatňuje svou vlastní investiční politiku, která například stanoví, k jakým investičním nástrojům, k jakému odvětví nebo k jaké zeměpisné oblasti se investice podfondu vztahují. Čistá hodnota jmění (NAV), která určuje hodnotu příslušného druhu podílů, se vypočítá pro každý jednotlivý druh podílů zvlášť. Vyplacením výnosů

z distribučního podílu se sníží čistá hodnota jmění (NAV) daného druhu distribučních podílů.

12. Fond SICAV má vlastní právní subjektivitu a je povinen platit daně v Lucembursku, tam je však osvobozen od povinnosti platit daň z příjmů. Fond SICAV je nicméně v zásadě povinen v Lucembursku každoročně odvádět takzvanou daň z úpisu (subscription tax), jejíž výše se vypočte z čisté hodnoty jmění (NAV). Sazba daně z úpisu činí u fondu SICAV v zásadě 0,05 procenta, sazba daně u některých tříd/druhů podílů však může činit i 0,01 %, resp. některé třídy/druhy podílů mohou být od daně z úpisu zcela osvobozeny.
13. Podfond kategorie S je podfondem fondu SICAV. Jelikož podfond kategorie S nemá ani vlastní právní subjektivitu a nepodléhá ani povinnosti platit daně, jmění podfondu kategorie S, tj. investiční majetek, který je fond SICAV povinen spravovat výhradně ve prospěch investorů podfondu kategorie S, náleží podle lucemburských právních předpisů fondu SICAV. Jak bylo popsáno výše, fond SICAV vyčlenil a delegoval správu fondu, a tím i investičního majetku, na zvláštní investiční společnost. Tato situace je tedy v praxi naprosto stejná jako u investičního majetku finských investičních fondů. Investiční majetek finských investičních fondů náleží z formálně právního hlediska vlastníkům podílů těchto fondů, fakticky však své dispoziční právo k investičnímu majetku fondu nevykonávají, nýbrž pro ně investiční majetek spravuje investiční společnost.
14. Podíl druhu D podfondu kategorie S je distribuční podíl, u něhož se jednou ročně investorům vyplácejí narostlé výnosy. Roční výplata výnosů je stanovena u příslušného druhu podílů předem a o vyplacení či nevyplacení výnosů se tudíž nepřijímá zvláštní usnesení na valné hromadě podílníků fondu. Roční výnos je možné nevyplatit pouze v případě, že by v důsledku jeho vyplacení klesla hodnota čistého jmění (NAV) fondu SICAV pod 1 250 000 euro.
15. Výnosy fondu SICAV se vyplácejí v souladu se zásadami pro vyplacení výnosů stanovenými v prospektu fondu. Zásady pro vyplacení výnosů jsou u fondu SICAV i u finského investičního fondu stanoveny předem a k vyplacení výnosů není třeba, aby valná hromada podílníků fondu přijala příslušné usnesení. U finské akciové společnosti je naproti tomu k vyplacení dividendy zapotřebí, aby valná hromada přijala příslušné usnesení a uplatnila svou diskreční pravomoc. Výplatu výnosů fondu SICAV nelze podle E při zdanění považovat za dividendu ve smyslu § 33c odst. 3 Tuloverolaki (zákona o daních z příjmů), nýbrž za výplatu výnosů investičního fondu.
16. Uplatnění § 33c odst. 3 zákona o daních z příjmů na výnosy vyplácené z fondu SICAV by vedlo k přísnějšímu zdanění než v případě, kdyby E uskutečnil investici prostřednictvím finského investičního fondu, jelikož výnosy vyplácené z finského fondu se daní jako příjmy z kapitálového majetku ve smyslu § 32 zákona o daních z příjmů. Přísnější zdanění výnosů vyplácených z fondu SICAV v porovnání s výnosy vyplácenými z finského investičního fondu je podle navrhovatele v rozporu s volným pohybem kapitálu ve smyslu článku 63 SFEU,

jelikož fond SICAV a finský investiční fond vykonávají tutéž činnost investičních fondů ve smyslu směrnice o SKIPCP.

Otázka vznesená v návrhu na vydání předběžného rozhodnutí

17. Daní se výnosy vyplácené z lucemburského fondu SICAV při zdanění E ve Finsku jako příjmy z kapitálového majetku ve smyslu § 32 zákona o daních z příjmů, nebo jako příjmy ze závislé činnosti podle § 33c odst. 3 uvedeného zákona?

Předběžné rozhodnutí Keskusverolautakunta (Ústředního daňového výboru) ze dne 10. listopadu 2017 vztahující se ke zdaňovacímu období 2017 a 2018

18. Keskusverolautakunta (Ústřední daňový výbor) ve svém předběžném rozhodnutí adresovaném E konstatoval, že příjmy vyplácené lucemburským fondem SICAV je třeba ve Finsku považovat za dividendu a že při zdanění E ve Finsku se tyto příjmy zdaní jako příjmy ze závislé činnosti podle § 33c odst. 3 zákona o daních z příjmů.
19. Keskusverolautakunta (Ústřední daňový výbor) ve svém rozhodnutí odkázal na ustanovení § 3 odst. 4 a § 33c zákona o daních z příjmů a dále na články 63 a 65 SFEU.
20. Keskusverolautakunta (Ústřední daňový výbor) ve svém rozhodnutí uvedl, že v zákoně o daních z příjmů není investiční fond definován. V judikatuře je zastáván názor, že při rozhodování o zdanění příjmů zahraničního subjektu ve Finsku je zásadní vzít v úvahu právní a funkční charakteristiky uvedeného subjektu ve vztahu k příslušným finským subjektům. Předmětný fond SICAV má podle Keskusverolautakunta (Ústředního daňového výboru) vzhledem ke svým funkčním charakteristikám rysy finského investičního fondu. Jeho činnost však spočívá v kolektivním investování a stejné všeobecné funkční charakteristiky lze najít například i u subjektů kolektivního investování ve formě akciových společností.
21. Jelikož Keskusverolautakunta (Ústřední daňový výbor) vzal v úvahu příslušnou judikaturu a vycházel z předpokladu, že směrnice o SKIPCP nemůže mít na zdanění žádný vliv, byl toho názoru, že společnost typu SICAV lze zejména vzhledem k její právní formě objektivně přirovnat nejspíše k subjektu kolektivního investování do převoditelných cenných papírů, který má formu finské akciové společnosti. Keskusverolautakunta (Ústřední daňový výbor) měl navíc za to, že se zahraniční společnosti typu SICAV v porovnání s vnitrostátními subjekty nedostává rozdílného zacházení, jelikož je uvedena společnost (neboli vlastně výnos vyplácený touto společností) daněna stejným způsobem jako finský subjekt kolektivního investování do převoditelných cenných papírů ve formě finské akciové společnosti (neboli vlastně výnos vyplácený finským subjektem kolektivního investování do převoditelných cenných papírů, který má formu finské akciové společnosti).

Shrnutí hlavních tvrzení účastníků řízení

22. *E* se ve svém opravném prostředku podaném ke Korkein hallinto-oikeus (Nejvyššímu správnímu soudu) domáhal, aby bylo zrušeno předběžné rozhodnutí vydané Keskusverolautakuna (Ústředním daňovým výborem) a aby bylo jako nové předběžné rozhodnutí určeno, že výnosy vyplacené *E* z fondu SICAV se při zdanění ve Finsku daní jako příjmy z kapitálového majetku ve smyslu § 32 zákona o daních z příjmů, a nikoli jako příjmy ze závislé činnosti podle § 33c odst. 3 uvedeného zákona.
23. V rámci odůvodnění *E* uvedl, že v rozsahu, v němž je ve vztahu ke zdanění třeba posoudit podobnost zahraničního fondu s finskými investičními fondy, je soulad se směrnicí o SKIPCP nesporný a je [objektivním] vyjádřením podobnosti uvedených fondů (bez ohledu na to, že směrnice o SKIPCP zdanění neharmonizuje). Podle *E* směrnice stanoví omezení vztahující se k vykonávané činnosti a kapitálové struktuře fondů, a proto nelze fondy SKIPCP při zdanění přirovnat k jiným subjektům než těm, které vykonávají činnosti podle směrnice o SKIPCP. Zveřejněná vnitrostátní judikatura týkající se fondů ve formě společnosti se podle *E* týkala jiných fondů než fondů SKIPCP.
24. *E* uvedl, že vyplacení výnosu z fondu SICAV nelze při zdanění považovat za dividendu ve smyslu § 33c odst. 3 zákona o daních z příjmů, nýbrž za vyplacení výnosu z investičního fondu (jako podíl na zisku), neboť se vyznačuje znaky typickými pro vyplacení výnosu z investičních fondů a je srovnatelné s vyplacením výnosů u finského investičního fondu.
25. *E* dále uvedl, že by se v případě zdanění výnosů vyplacených z fondu SICAV v plné výši jakožto příjmů *E* ze závislé činnosti na základě § 33c odst. 3 zákona o daních z příjmů jednalo o přísnější zdanění, než tomu je v případě výnosů vyplácených z finského investičního fondu, které jsou daněny jako příjmy z kapitálového majetku podle § 32 zákona o daních z příjmů. Zdanění podle § 33c odst. 3 zákona o daních z příjmů je tak podle *E* v rozporu s volným pohybem kapitálu podle článku 63 SFEU.
26. *Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö* (Orgán ochrany práv příjemců daňových výnosů) před Korkein hallinto-oikeus (Nejvyšším správním soudem) uvedl, že lucemburský fond SICAV má vzhledem ke svým funkčním charakteristikám rysy finského investičního fondu. Činnost fondu SICAV spočívá v kolektivním investování a stejné funkční rysy lze najít například i u subjektů kolektivního investování ve formě akciových nebo komanditních společností. Fond SICAV lze podle jeho vyjádření i přes některé jeho charakteristiky, které jsou typické pro investiční fondy, při jeho komplexním posouzení přirovnat nejspíše k finské akciové společnosti, která provádí investiční činnost.
27. *Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö* (Orgán ochrany práv příjemců daňových výnosů) uvedl, že v situaci, která je popsána v návrhu na vydání předběžného rozhodnutí, je třeba příjmy z výnosů vyplacených lucemburským fondem SICAV,

kteřý splňuje požadavky směrnice o investičních fondech, považovat za dividendu i v případě jejich zdanění ve Finsku a obdržená dividendy podle § 33c odst. 3 zákona o daních z příjmů představuje v plné výši zdanitelné příjmy ze závislé činnosti.

Vnitrostátní právní předpisy

28. Podle § 2 odst. 1 bodu 1 v kapitole 1 Sijotusrahastolaki (48/1999, zákona o investičních fondech č. 48/1999, který byl zrušen novým zákonem o investičních fondech č. 213/2019) se činností investičního fondu ve smyslu uvedeného zákona rozumí získávání finančních prostředků od veřejnosti za účelem kolektivního investování a vložení těchto finančních prostředků zejména do finančních nástrojů nebo nemovitostí a cenných papírů k nemovitostem nebo jiných předmětů investování, jakož i správa investičních fondů a specializovaných fondů a marketing podílů těchto fondů.
29. Podle § 2 odst. 1 bodu 2 v kapitole 1 zákona o investičních fondech č. 48/1999 zrušeného novým zákonem o investičních fondech č. 213/2019 jsou investičními fondy ve smyslu uvedeného zákona finanční prostředky získané při činnosti investičního fondu a investované v souladu s pravidly stanovenými ve Finsku a podle kapitoly 11, jakož i závazky, které z nich vyplývají.
30. Podle § 3 bodu 4 Tuloverolaki (1736/2009, zákona o daních z příjmů ve znění pozměňovacího zákona č. 1736/2009) jsou korporacemi ve smyslu uvedeného zákona akciové společnosti, družstva, spořitelny, investiční fondy, univerzity, vzájemné pojišťovací společnosti, obilné zásobovací sklady, spolky, jejichž účelem není hospodářská činnost, nebo hospodářské spolky, nadace a instituce.
31. Podle § 32 zákona o daních z příjmů ve znění pozměňovacího zákona č. 716/2004 jsou zdanitelnými příjmy z kapitálového majetku podle níže uvedených podrobnějších ustanovení výnosy z majetku, zisky z převodu majetku a další takové příjmy, u nichž lze mít za to, že narostly na základě majetku. K příjmům z kapitálového majetku patří zejména příjmy z úroků, příjmy z dividend podle ustanovení § 33a až § 33d, příjmy z nájmu, podíly na zisku, výnosy z životního pojištění, příjmy z kapitálového majetku plynoucí z lesnictví, příjmy z organického půdního materiálu a zisky z prodeje. Příjmem z kapitálového majetku je rovněž podíl na kapitálových příjmech ve formě vyplacených výnosů z podnikání, podílu na příjmu společníka konsorcia a příjmech z chovu sobů.
32. Podle § 33c odst. 1 zákona o daních z příjmů ve znění pozměňovacího zákona č. 530/2016 představují dividendy obdržené od zahraniční korporace příjmy zdanitelné podle ustanovení § 33a a § 33b uvedeného zákona, jestliže je daná korporace společností ve smyslu čl. 2 směrnice Rady 2011/96/EU o společném systému zdanění mateřských a dceřiných společností z různých členských států ve znění směrnice Rady 2013/13/EU a směrnice Rady 2014/86/EU.

33. Podle § 33c odst. 2 zákona o daních z příjmů ve znění pozměňovacího zákona č. 1237/2013 představují dividendy obdržené od zahraničních korporací odlišných od korporací uvedených v odstavci 1 příjmy zdanitelné podle ustanovení § 33a a § 33b v případě, že je daná korporace bez možnosti volby a osvobození od daně povinna uhradit nejméně desetiprocentní daň ze svého příjmu, z něhož byla dividenda vyplacena, a:
- 1) má podle daňových předpisů státu, který je součástí Evropského hospodářského prostoru, sídlo v tomto státě a nemá v souladu se smlouvou o zamezení dvojího zdanění sídlo ve státě, který není součástí Evropského hospodářského prostoru, nebo
  - 2) mezi státem, v němž má daná korporace sídlo, a Finskem je v daném zdaňovacím období v platnosti smlouva o zamezení dvojího zdanění, která se použije na dividendu vyplacenou uvedenou korporací.
34. Podle § 33c odst. 3 zákona o daních z příjmů ve znění pozměňovacího zákona č. 1237/2013 představují dividendy obdržené od zahraničních korporací odlišných od korporací uvedených v odstavcích 1 a 2 v plné výši zdanitelné příjmy ze závislé činnosti.

Příslušné právní předpisy a judikatura unijního práva

Smlouva o fungování Evropské unie

35. Podle čl. 63. odst. 1 SFEU jsou v rámci této kapitoly zakázána všechna omezení pohybu kapitálu mezi členskými státy a mezi členskými státy a třetími zeměmi.
36. Podle znění čl. 65 odst. 1 písm. a) SFEU není [článkem 63 SFEU] dotčeno právo členských států uplatňovat příslušná ustanovení svých daňových předpisů, která rozlišují mezi daňovými poplatníky podle místa bydliště nebo podle místa, kde je jejich kapitál investován.
37. V čl. 65. odst. 3 SFEU se stanoví, že vnitrostátní právní předpisy uvedené v odstavci 1 tohoto článku nesmějí představovat ani prostředek svévolné diskriminace, ani zastřené omezování volného pohybu kapitálu a plateb ve smyslu článku 63.

Judikatura Soudního dvora

38. Rozsudek Soudního dvora ve věci C-632/13, *Hirvonen*, se týkal volného pohybu občanů Unie na základě článku 21 SFEU. Předkládající soud si přál svou otázkou vyjasnit, zda článku 45 SFEU odporují právní předpisy členského státu, podle nichž si může osoba usazená v jiném členském státě, která dosahuje veškerých nebo téměř veškerých svých příjmů v prvním členském státě, vybrat mezi dvěma zcela odlišnými způsoby zdanění, a to buď mezi srážkovou daní s nižší sazbou daně, avšak bez nároku na daňové úlevy, jichž lze využít v případě uplatnění

běžného režimu zdanění příjmů, nebo zdaněním svých příjmů podle běžného režimu zdanění a tím i možností využít předmětných daňových úlev.

39. Soudní dvůr v bodě 28 uvedeného rozsudku konstatoval, že je v tomto ohledu třeba připomenout, že přímé daně sice spadají do pravomoci členských států, avšak tyto členské státy musí při výkonu této pravomoci dodržovat unijní právo (viz zejména rozsudek Gielen, C-440/08, EU:C:2010:148, bod 36 a citovaná judikatura).
40. V bodě 29 uvedeného rozsudku Soudní dvůr konstatoval, že pravidla týkající se rovného zacházení navíc zakazují nejen zjevnou diskriminaci na základě státní příslušnosti, ale také všechny skryté formy diskriminace, které za použití jiných rozlišovacích kritérií vedou ve skutečnosti ke stejnému výsledku (viz zejména rozsudek Gielen, C-440/08, EU:C:2010:148, bod 37 a citovaná judikatura).
41. V bodě 30 uvedeného rozsudku Soudní dvůr konstatoval, že podle ustálené judikatury Soudního dvora může diskriminace nastat pouze tehdy, když jsou rozdílná pravidla používána na srovnatelné situace nebo stejné pravidlo používáno na rozdílné situace (viz zejména rozsudky Schumacker, C-279/93, EU:C:1995:31, bod 30, a Gschwind, C-391/97, ECLI:EU:C:1999:409, bod 21).
42. Rozsudek Soudního dvora ve věci C-303/07, *Aberdeen Property Fininvest Alpha*, se týkal svobody usazování na základě článku 43 ES (nyní článku 4[9 SFEU]). Předkládající soud si přál svou otázkou vyjasnit, zda je třeba vykládat články 43 ES a 48 ES, jakož i články 56 ES a 58 ES v tom smyslu, že akciová společnost nebo investiční fond založené podle finského práva a SICAV založená podle lucemburského práva se mají pro účely výkonu základních svobod zaručených v uvedených článcích považovat za srovnatelné i přes to, že finské právo nezná formu společností přesně odpovídající SICAV, a také se zřetelem k tomu, že SICAV, jež je společností založenou podle lucemburského práva, není uvedena na seznamu společností, na které se vztahuje čl. 2 písm. a) směrnice 90/435, s níž je finská právní úprava srážkových daní použitelná v projednávané věci v souladu, a vzhledem k tomu, že SICAV je podle vnitrostátních daňových předpisů Lucemburského velkovévodství osvobozena od daně z příjmu. Je za těchto okolností v rozporu s výše uvedenými články Smlouvy o ES, když společnost typu SICAV usazená v Lucembursku není jakožto příjemce dividend ve Finsku osvobozena od srážkové daně odváděné z přijatých dividend?
43. Soudní dvůr v bodě 50 uvedeného rozsudku konstatoval, že je zaprvé třeba připomenout, že okolnost, že ve finském právu neexistuje druh společností se stejnou právní formou, jako má SICAV založená podle lucemburského práva, nemůže sama o sobě odůvodnit rozdílné zacházení, jelikož vzhledem k tomu, že právo společností členských států není na úrovni Společenství plně harmonizované, by tím jinak byla svoboda usazování zbavena veškerého užitečného účinku.

44. V bodě 55 uvedeného rozsudku Soudní dvůr konstatoval, že za těchto podmínek rozdíly mezi SICAV založenou podle lucemburského práva a akciovou společností založenou podle finského práva, kterých se dovolávají finská a italská vláda, nepostačují k vytvoření objektivního rozlišení z hlediska osvobození přijatých dividend od srážkové daně. V důsledku toho již není třeba posuzovat, v jaké míře jsou rozdíly mezi SICAV založenou podle lucemburského práva a finským investičním fondem, tvrzené finskou a italskou vládou, rozhodující pro vytvoření takovéto odlišné objektivní situace.
45. V bodě 56 uvedeného rozsudku Soudní dvůr navíc uvedl, že z toho vyplývá, že rozdíl v zacházení mezi SICAV-nerezidenty a akciovými společnostmi-rezidenty z hlediska osvobození dividend, které jsou jim vypláceny společnostmi-rezidenty, od srážkové daně, zakládá omezení svobody usazování, které je v zásadě zakázáno články 43 ES a 48 ES.

... [omissis] Nezbytnost podání žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce

47. Korkein hallinto-oikeus (Nejvyšší správní soud) musí rozhodnout otázku, zda výnosy vyplacené E fondem SICAV, který vykonává činnost v souladu se směrnicí o SKIPCP, představují podle zákona o daních z příjmů příjmy ze závislé činnosti, nebo příjmy z kapitálového majetku.
48. Směrnice o investičních fondech byla ve Finsku provedena zákonem o investičních fondech č. 48/1999 (který byl zrušen novým zákonem o investičních fondech č. 213/2019). Ve Finsku byla pro zřízení investičního fondu zvolena smluvní forma ve smyslu čl. 1 odst. 3 směrnice, kdežto fond SICAV se zřizuje podle práva společností ve smyslu téhož odstavce uvedeného článku.
49. Rozhodnutí Keskusverolautakunta (Ústředního daňového výboru) znamená, že se příjmy, které obdrží fyzická osoba s bydlištěm ve Finsku od subjektu kolektivního investování do převoditelných cenných papírů ve smyslu směrnice o investičních fondech 2009/65/ES, který je rezidentem jiného členského státu Unie a byl zřízen podle práva společností, daní podle zákona o daních z příjmů v plném rozsahu jako příjmy ze závislé činnosti. Daň z příjmu u příjmů ze závislé činnosti může být vyšší než 50 %.
50. Příjmy, které obdrží fyzická osoba s bydlištěm ve Finsku od finského investičního fondu zřízeného na základě ustanovení smluvního práva, se podle zákona o daních z příjmů daní v plném rozsahu jako příjmy z kapitálového majetku. Daň z příjmu u příjmů z kapitálového majetku činí 30 %. Překročí-li u osoby povinné k dani výše jejich zdanitelných příjmů z kapitálového majetku 30 000 euro, odvede z nich daň z příjmů ve výši 34 %.
51. Aby bylo možné určit daň z příjmů u předmětných příjmů E, které mají být zdaněny ve Finsku, je v dané věci třeba nejprve rozhodnout, ke které finské korporaci vyplácející výnosy lze fond SICAV přirovnat. Korkein hallinto-oikeus (Nejvyšší správní soud) se v tomto ohledu musí vypořádat s otázkou, zda je v

rozporu s články 63 a 65 SFEU vnitrostátní výklad, který vede ke shora popsanému závěru z toho důvodu, že právní forma subjektu kolektivního investování do převoditelných cenných papírů se sídlem v jiném členském státě neodpovídá právní struktuře vnitrostátního investičního fondu.

52. V projednávané věci je rovněž třeba vyložit, zda musí být se subjekty kolektivního investování do převoditelných cenných papírů, které byly zřízeny v souladu se směrnicí o investičních fondech a mají odlišnou formu, při zdanění investičního majetku vloženého jejich investory zacházeno stejně. Podle 83. bodu odůvodnění směrnice o investičních fondech nejsou touto směrnicí dotčeny vnitrostátní předpisy v oblasti zdanění ani opatření, která mohou členské státy přijímat k zajištění dodržování těchto předpisů na svém území. Podle názoru Korkein hallinto-oikeus (Nejvyššího správního soudu) se Soudní dvůr ve své judikatuře výslovně nevyjádřil k dopadu směrnice o investičních fondech na zdanění.
53. Korkein hallinto-oikeus (Nejvyššímu správnímu soudu) není známo žádné rozhodnutí Soudního dvora o předběžné otázce, které by se týkalo výkladu článků 63 a 65 SFEU ve shora popsané otázce. Ve Finsku navíc vstoupí k 1. lednu 2020 v platnost ustanovení – které se v projednávané věci nepoužije – stanovící, že za srovnatelný s finským investičním fondem lze pro účely výběru daně z příjmů považovat pouze otevřený zahraniční investiční fond zřízený podle smluvního práva. Jelikož k vydání rozhodnutí v původním řízení je nutno vyložit uvedená ustanovení unijního práva, je v projednávané věci nezbytné požádat Soudní dvůr, aby rozhodl o předběžné otázce.
54. ... [omissis]

Mezitímní usnesení Korkein hallinto-oikeus (Nejvyššího správního soudu) o předložení žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce Soudnímu dvoru Evropské unie

55. ... [omissis]

Předběžná otázka

1. Je třeba články 63 SFEU a 65 SFEU vykládat v tom smyslu, že vylučují takový vnitrostátní výklad, podle kterého příjmy, které obdrží fyzická osoba s bydlištěm ve Finsku od subjektu kolektivního investování do převoditelných cenných papírů ve smyslu směrnice 2009/65/ES o investičních fondech usazeného v jiném členském státě Unie a zřízeného podle práva společností (fond SKIPCP ve formě investiční společnosti), nejsou v rámci zdanění příjmů srovnatelné s příjmy obdrženými od finského investičního fondu zřízeného podle smluvního práva ve smyslu uvedené směrnice (fond SKIPCP ve smluvní formě), a to z toho důvodu, že právní forma SKIPCP usazeného v jiném členském státě neodpovídá právní struktuře vnitrostátního investičního fondu?

... [omissis] ... [omissis]

PRACOVNÍ DOKUMENT